

ønsker de har til, hvorledes den fremtidige Øststøtte skal tilrettelægges. Men det er da klart for alle, at der sker noget nyt den 1. januar 2004, det er da en ny situation, og derfor må man da også indrette Mifresta-rammen på det nye.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt finde sted torsdag den 23. maj 2002.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 107:

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af det færøske folks selvbestemmelsesret.

Af Tórbjørn Jacobsen (TF).
(Fremsat 30/4 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Spørgsmålet om det færøske folks selvbestemmelsesret har været til behandling her i Folketinget efterhånden nogle gange. Senest den 17. april i år har jeg besvaret et spørgsmål fra hr. Tórbjørn Jacobsen om samme emne, og jeg kan i det hele henvise til det svar, jeg har givet dér. Jeg skal derfor gøre min besvarelse kort, og jeg vil næppe kunne undgå at gentage mig selv, da vi jo har haft det oppe så mange gange.

Spørgsmålet om selvbestemmelsesretten som et folkeretligt princip indeholder utvivlsomt mange og interessante problemstillinger, som den akademiske verden kan beskæftige sig med, men den politiske virkelighed overflødiggør teoretiske diskussioner om udstrækningen af Færøernes selvbestemmelsesret, for det er sådan, at ønsker den færøske befolkning suveræniteten, vil regeringen respektere dette ønske, og det er jeg sikker på at et flertal i Folketinget også vil. Mere kort og klart kan det ikke siges, og der er i øvrigt heller ikke noget nyt i det.

Tidligere regeringer har tilkendegivet, at man vil respektere et ønske fra det færøske folk om suveræniteten, og Folketinget har ved flere lejligheder bekræftet det synspunkt, senest under forespørgselsdebatten den 9. maj sidste år.

Bare et enkelt citat fra det forslag til vedtagelse, som Folketinget vedtog i forbindelse med debatten den 9. maj sidste år. I den vedtagelse hedder det bl.a.:

»Folketinget tilkendegiver, at det er den færøske befolkning, der afgør Færøernes fremtidige tilknytningsforhold til Danmark. Det gælder såvel et ønske om at etablere en suveræn stat som et ønske om at udvikle samarbejdet inden for rigsfællesskabet.«

Og denne regering har nøjagtig samme opfattelse af spørgsmålet.

Jeg vil afslutningsvis nævne et enkelt forhold. Det siger sig selv, at en eventuel færøsk udtræden af riget vil skulle ske i overensstemmelse med grundloven. Grundlovens § 19 kræver, at regeringen og Folketinget giver sin tilslutning til indskrænkninger i rigets område.

Det er bare sagt for en fuldstændigheds skyld, men i praksis vil det være sådan, at kommer der et ønske fra færøsk side om suveræniteten, så bliver det sådan. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om anerkendelse af det færøske folks selvbestemmelsesret, for det har ingen praktisk betydning.

(Kort bemærkning).

Tórbjørn Jacobsen (TF)

Jeg mener, at statsministeren har misforstået forslaget, for det handler ikke om, hvorvidt det sidende Folketing siger ja eller nej til færøsk suveræniteten. Det handler om, hvilke myndigheder der har retten til at bestemme den fremtidige stilling, når tiden er moden til at træffe denne afgørelse, det færøske folk eller den danske stat.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Pia Larsen som ordfører.

Pia Larsen (V):

Min færøske kollega, hr. Tórbjørn Jacobsen, ønsker, at Folketinget med dette beslutningsforslag skal opfordre regeringen til at erklære over for FN, at Færøernes folk har ubegrænset selvbestemmelsesret i henhold til folkeretten.

Det må siges at være en vanskelig eller rettere sagt en umulig opgave at sætte den danske regering på. Færøerne er jo en del af det danske rige, og det eneste, der kan ændre på dét, er et ønske